

Л. Д. Федорова

Кулябко-Корецький Микола Григорович

КУЛЯБКО-КОРЕЦЬКИЙ Микола Григорович (14. 08. 1846, с. Брусове Хорол. пов. Полтав. губ., нині Семенів. р-ну Полтав. обл. – 02. 11. 1931, Ленінград, нині С.-Петербург) – економіст, публіцист, політичний діяч. Брат [О. Кулябка-Корецького](#). Закін. 1-у гімназію (1863) та Університет св. Володимира (1868) у Києві. Працював у судовому відомстві. 1868 і 1872 виїжджав за кордон. На поч. 1870-х рр. брав участь у діяльності народниц. гуртка «чайковців» у Києві. 1872–73 – співроб. ж. «Вперед», який видавав один із теоретиків рос. народництва П. Лавров; від 1874 – секр. ред. ж. «Знание» (С.-Петербург), де вміщував свої статті (публікувався також у ж. «Отечественныя записки», г. «Земській обзоръ», «Земство» та ін.). Читав робітникам лекції з політекономії, збирав кошти на друк і нелегально перевозив рев. літературу. 1875 у Кишиневі притягнений до дізнання за звинуваченням у перевезенні в Росію понад 4 тис. прим. г. «Работник». Зумів виїхати за кордон, тому слідство було призупинено. Вивчав економіку, фінанси та соціологію в університетах Німеччини, 1877–78 жив у Лондоні як політемігрант. Після повернення в Росію у травні 1879 заарешт. у Тифлісі (нині Тбілісі) за кишинів. справою. Після 14-ти місяців ув'язнення у тюрмах Тифліса, Кишинева, Одеси висланий на 5 р. під особл. нагляд поліції у Полтаву. Від 1880 працював у Полтав. губерн. земстві: 1889–96 – зав. статист., згодом – екон. бюро. Розробив програму земської статистики, став одним з ініціаторів скликання першого з'їзду земських статистиків у Москві (1894). У 1890-х рр. очолював відділ публіцистики г. «Полтавскія губернскія вѣдомости». Переїхав до С.-Петербурга. 1897–1900 – секр. Вільного екон. товариства. За його ред. видано 8–15 томи екон. опису Полтав. губернії. Уклав звід постанов Полтав. губерн. земства за 1862–85, огляди с. господарства. Від 1911 – чл. правління Полтав. товариства взаєм. кредиту. 1912 видав «Краткий исторический очерк 40-летней деятельности Полтавского общества взаимного кредита. 1871–1911». Після більшов. перевороту 1917 мешкав у м. Сочі (РФ), від 1922 – у Ленінграді. Автор спогадів «Стамболов и Каравелов (лични спомени)» (Софія, 1903), «Из давних лет. Воспоминания лавриста» (Москва, 1931). Особові фонди К.-К. зберігаються у Держ. архіві РФ та Інституті рукопису НБУВ (істор. документи представників роду Кулябків-Корецьких, листування з О. Русовим й І. Лучицьким тощо).

Рекомендована література

1. Граховецький Д. З видавничої діяльності Б. Грінченка та Полтавського губернського земства в 1890 р. // Укр. ідентичність і мовне питання в Рос. імперії: спроба держ. регулювання (1847–1914): Зб. док. і мат. К., 2013.

Бібліографічний опис:

Кулябко-Корецький Микола Григорович / Л. Д. Федорова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51560>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).